

Цар Плаксій та Лоскотон (скорочено)

Василь Симоненко

У країні Сльозолий правив цар Плаксій. У нього було три дочки — Нудота, Вай-Вай та Плакота і три сини Плаксуні. Цілими днями вони плакали. Цар звелів, щоб плакали і всі діти в країні, бо він любив їхні сльози пити.

Незважаючи на заборону сміятися, до дітей приходив добрий дядько Лоскотон і веселив їх. За Лоскотом ганялися цареві охоронці, але ніяк не могли спіймати. Тоді цар Плаксій пообіцяв тому, хто спіймає Лоскотона, віддати свою дочку за дружину. Був у царя капітан Макака, який дуже хотів стати царським зятем. Він підстеріг Лоскотона і спіймав його.

У палаці зібралися грати весілля. Але тут до в'язниці, де сидів Лоскотон, прийшли батраки й робітники і звільнили доброго веселого чоловіка. У царя в цей час був бенкет: усі скакали й од щастя гірко плакали, бо то радість у них така. Аж раптом — Лоскотон! Стрибнув до царя на трон, почав його лоскотати, і Плаксій так розреготався, що аж лопнув од сміху. Цареві діти втекли до чужих країв, а країна та живе весело й донині.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Казка В. Симоненка у віршованій гумористичній формі утверджує оптимістичний, життєрадісний світогляд, силу дружби та взаємодопомоги. "Плачем горю не допоможеш", — говорить народна мудрість, тому треба навчитися керувати своїми емоціями, завжди сподіватися на краще.